

Bløffen om manglende holocen-varmeperiode

Ole Henrik Ellestad*

Mellom 9 000 og 5 000 år tilbake var det i lang tid opp til 5 °C varmere i Norge, flere grader varmere over store deler av kloden og vesentlig gunstigere vekstforhold med et grønnere Sahara. Klima vekslet i flere sykluser med vesentlig større variasjon enn i dag. Med rundt 40 W/m² mer sommer-solinnstråling ved polarsirkelen og 4 °C varmere i havet utenfor Lofoten er det påfallende at IPCC-leiren ved systematiske manipulasjoner har maktet å skape en myte om klodens stabile temperaturer inntil moderne tids oppvarming. Arbeidet til Shaun Marcott er dementert, men fremstår som en prototype på vitenskapelig manipulasjon – i likhet med «hockeykølla».

Noen fakta er enkle å forstå. Menneskeskapt oppvarming fra utslipp av fossilt brensel startet ikke med den industrielle revolusjon etter 1750. Inntil 1950 var utslippene så små at det ikke hadde nevneverdig effekt. Alle klimavariasjoner før den tid har derfor vært naturlige. Det styrker heller ikke IPCCs CO₂-hypotese at da CO₂ begynte å stige markant, så sank temperaturen i en ca 30-års periode.

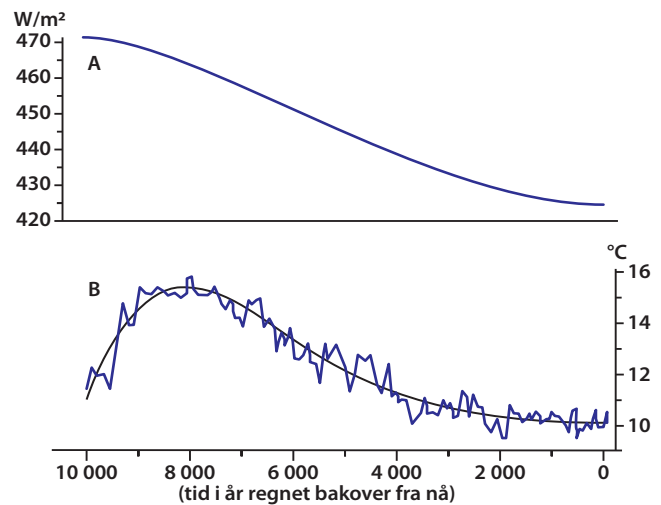
Tidligere markante klimavariasjoner har derfor vært et pre for skeptikere og en like stor «tom i øynene» på IPCC-leiren. «La oss kvitte oss med middelalderens varmeperiode» skrev en sentral forsker i en e-post for rundt 20 år siden. Michael Manns famøse og manipulererte «hockeykurve» jevnet som kjent ut variasjonene mellom den kalde folkevandringstiden, varm middelalder og kald Lille istid før den naturlige, solvarmende 1000-års syklusen siste 100 år da kunne fremstilles som menneskeskapt. «Hockeykølla» er senere karakterisert som en skam for vitenskapen gjennom sin manipulasjon av såvel data som metodikk. Selv om IPCC ikke fremhever den lenger og påpeker varmeperioden i Europa, benyttes den stadig av forskere, journalister og enkelte politikere.

Noen gikk deretter løs på den markante, varmeperioden etter siste istid (holocen) med et optimum 4 000–9 000 år siden (med noen variasjoner). Da var det opp til 5 °C varmere i et Norge som var fritt for isbreer. Andre land på samme breddegrad hadde omtrent liknende forhold med opp mot +2 °C på Grønland (iskjerner). Arkeologiske funn bekrefter de geologiske data. Likevel opplever man stadig i mediene en innføring av «den lange hockeykurven» med en tilnærmet konstant temperatur under holocen. NRKs *Kyrre Nakkim* slettet et debattinnlegg fra Klimarealistenes stifter, *Per Engene*, som nettopp påpekte varmeperioden under holocen, «fordi jevn temperatur var allment akseptert». Ciceros forskningsdirektør *Bjørn H. Samset* følger i samme spor når han på NRK nedtoner sterkt tidligere kjente variasjoner.

Det var således kjærkomment da *Shaun Marcott* et al. i 2013 publiserte at holocen optimum bare hadde ca 0,7 °C høyere temperatur enn for 200 år tilbake. Deretter steg temperaturen til dagens høye nivå – som den eneste variasjon på en jevn kurve – og måtte dermed være menneskeskapt. Arbeidet er omtalt av *Roger Pielke jr.* som et eksempel på vitenskapelig misforhold. Arbeidet ble raskt avslørt som grovt manipulerende, med justerte data og noe av de samme grove metodefeilene som M. Mann et al. hadde benyttet til «hockeykurven» inklusive å skifte fra paleo- til målte data siste 200 år. *McKittricks kritikk her*, *McIntyres* omfattede omtale og analyse *samlet her*, *samt her*. Høyst uvitenskapelig.

Marcott benyttet kjente data behandlet av eksperter. Men det var verre enn som så. Han endret de 73 dataseriene behandlet av ekspertene uten å informere om det. Hadde Marcott benyttet sluttdataene slik de forelå fra eksperter ville det ikke blitt noen markant temperaturøkning i dag. Arbeidet brøt også med annen vanlig praksis. Normalt tar man utgangspunkt i de beste høyoppløselighetsdata og arbeider seg gjennom de dårligere data. Marcott et al. lot de dårlige data med bare 300 års oppløsning dominere. Dermed forsvant flere kjente variasjoner.

Lysten til å frembringe denne type data har åpenbart vært så stor at forfatterne har glemt å sette holocen optimum inn i en større klimasammenheng. På den tiden var sommerinnstrålingen rundt 40 W/m² større enn i dag ved polarsirkelen selv om den på årsbasis bare var beskjedent større. Utenfor Lofoten var havtemperaturen 4 °C høyere¹. Begge deler påvirker paleodata der vekst domineres av forholdene i sommersesongen. Dette skal ifølge forfatterne ikke ha nevneverdig betydning, mens IPCCs beregnede økte CO₂-effekt på 1,9 W/m² skal derimot kunne øke gjennomsnittstemperaturen med 3–5 °C.

Figur 4.4. A (øverst): Reduksjon av solinnstråling på 65N sammenlignet med B (nederst): Havtemperaturen i august på Vøringeplatået utenfor Nordland (4). Tidsskalaen på nederste figur viser til tiden før 1950.

Marcott et al. vedgikk senere offentlig at konklusjonene ikke var statistisk robuste, ikke kan bli betraktet som globale temperaturforandringer og at hovedkonklusjonene heller ikke holder mål. Likevel tok velrennomerte *Science* det inn. Ikke så avansert «peer review» der så lenge det støtter IPCC. Marcott fikk likevel en stilling ved Universitetet i Wisconsin. Som belønning? M. Mann fikk også «heltestatus», og er «vernet» av enkelte dommeravgjørelser.

1 Ed. Jan-Erik Solheim: *Naturen styrer klima*. Kap 4, figur 4.4 og 4.5.